Από το Συναξάρι - Μνήμη του εν αγίοις πατρός ημών Διονυσίου του Νέου, του εκ Ζακύνθου, επισκόπου γενομένου Αιγίνης

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 16 Δεκεμβρίου, 2011

Ο άγιος Διονύσιος γεννήθηκε το 1547 στην Ζάκυνθο, σε οικογένεια επιφανή και ευλαβή. Από την παιδική ήδη ηλικία του επέδειξε ζωηρή ευφυΐα και ιδιαίτερη κλίση για την πνευματική ζωή. Σύντομα απέταξε ότι του ήταν αγαπητό για να αφοσιωθεί στον αγώνα εναντίον των εγκοσμίων, της σαρκός και του διαβόλου, και εκάρη μοναχός σε μονή των Στροφάδων νήσων, που βρίσκονται λίγα μίλια νοτίως της Ζακύνθου. Παρά το νεαρό της ηλικίας του, γρήγορα κατέστη υπόδειγμα αρετής και μοναχικής υπακοής ακόμη και για τους εμπείρους συμμοναστές του. Οι νηστείες πλέον, οι καθημερινές σχεδόν ολονύκτιες αγρυπνίες, η προσευχή και η διαρκής περισυλλογή τον ανύψωσαν στο αξίωμα της ιερωσύνης και χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον μητροπολίτη Κεφαλονιάς Φιλόθεο (1570).

Λίγο αργότερα καθώς αναζητούσε πλοίο για να μεταβεί στους Αγίους Τόπους, πέρασε από την Αθήνα, όπου ο αρχιεπίσκοπος, έχοντας πληροφορηθεί τις λαμπρές αρετές του, τον πίεσε να δεχθεί το αξίωμα του επισκόπου Αιγίνης. Εγκαταλείποντας το σχέδιό του και θυσιάζοντας τον πόθο της ησυχίας για να υποταγεί στην βούληση του Θεού, ο ταπεινός μοναχός ενθρονίσθηκε επίσκοπος και καθοδήγησε με φρόνηση και πατρική στοργή το πνευματικό ποίμνιό του στις τρίβους της χάριτος. Καθώς με την πάροδο του χρόνου απλωνόταν η φήμη του, αποφάσισε τελικά να παραιτηθεί για να αποφύγει την μάταιη δόξα και τους περισπασμούς του κόσμου και επέστρεψε στην πατρίδα του το 1570. Κατ’ εντολή του οικουμενικού πατριάρχη Ιερεμίου Β΄, ανέλαβε για βραχύ χρονικό διάστημα χρέη επισκόπου, όταν πέθανε ο επίσκοπος Ζακύνθου, αλλά μόλις εξελέγη ο διάδοχός του έσπευσε να αποσυρθεί στα υψώματα του νησιού, στην Μονή της Παναγίας Αναφωνήτριας, της οποίας έγινε πνευματικός (1582). Μόνος εκ νέου μόνω τω Θεώ, με τον ίδιο ζήλο που επέδειξε στα νιάτα του επιδόθηκε ξανά στην νηστεία, στην άσκηση και στην προσευχή. Δεν άφηνε κανέναν να εισέλθει στο κελλί του κι ο ίδιος έβγαινε μόνο για να μοιράσει ελεημοσύνη στους πτωχούς ή για να μεταδώσει στους μαθητές του την φωτισμένη διδαχή του.

Πάνω απ’ όλα διακρινόταν για την φιλανθρωπία και την πραότητά του. Μια ημέρα ο δολοφόνος του κατά σάρκα αδελφού του αγίου έφθασε στην μονή κυνηγημένος από τις αρχές και τους συγγενείς του θύματος και ζήτησε καταφύγιο από τον άγιο

Διονύσιο, χωρίς να ξέρει για ποιόν επρόκειτο. Μαθαίνοντας τον λόγο της καταδίωξης και την ταυτότητα του θύματος, ο άνθρωπος του θεού συγκράτησε με όλη του την δύναμη την φυσιολογική οδύνη και τον πειρασμό να εκδικηθεί το έγκλημα. Κατά μίμηση Χριστού, ο οποίος συγχώρεσε τους εχθρούς του και προσευχόταν για τους διώκτες του, ο άγιος προχώρησε προς τον δολοφόνο με συμπόνια, τον παρηγόρησε, τον παρότρυνε να μετανοήσει και τον έκρυψε σ' ένα απόμακρο κελλί. Όταν οι διώκτες του έφθασαν στην μονή, ανήγγειλαν την φοβερή είδηση στον άγιο, που υποκρίθηκε άγνοια του γεγονότος και προσπάθησε να καθησυχάσει με λόγια ειρηνικά την έξαψη και την επιθυμία εκδίκησης. Μόλις οι διώκτες απομακρύνθηκαν, ο άγιος έβγαλε τον δολοφόνο που είχε παραλύσει από τρόμο και έκπληξη μπροστά σε αυτό το παράδειγμα υπεράνθρωπης καλοσύνης, και τον άφησε ελεύθερο για να εργασθεί και την σωτηρία της ψυχής του αφού πρώτα του έδωσε εφόδια και χρήματα για το ταξίδι.

Στολισμένος με τόσο υπέροχες αρετές, ο άγιος Διονύσιος έλαβε επίσης παρά Θεού το χάρισμα να επιτελεί θαύματα. Μια ημέρα που έβρεχε καταρρακτωδώς, σταμάτησε την ροή ενός ποταμού για να τον διασχίσει μαζί με τον μαθητή του. Η σορός μιας γυναίκας παρέμενε αλίωτη, γιατί την είχαν καταραστεί• ο άγιος Διονύσιος έβαλε να ανοίξουν τον τάφο και διάβασε την συγχωρητική ευχή. Παρευθύς, η σορός έγινε σκόνη όπως επιτάσσει η φύση. Με την δύναμη της προσευχής του, έδωσε την ευκαιρία σε άτυχους ψαράδες που βλασφημούσαν κατά του Θεού και του δούλου του, να βγάλουν μια θαυμαστή ψαριά και να μετανοήσουν για την ασέβειά τους. Αξιώθηκε επίσης να λάβει παρά Θεού το χάρισμα της διάκρισης των λογισμών, και έτσι σε εκείνους που έρχονταν να εξομολογηθούν, υπενθύμιζε αμαρτήματα που παρέλειψαν ή κρατούσαν κρυφά.

Ο άγιος ιεράρχης έφθασε σε ηλικία εβδομήντα πέντε ετών, διασκορπίζοντας γύρω του θαύματα, χαρά και αγάπη για τον πλησίον. Το σώμα του καταβλήθηκε από μια επώδυνη νόσο και την πολύχρονη άσκηση, και ο άγιος παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο στις 17 Δεκεμβρίου 1622, αφού προείπε την ημέρα της εκδημίας του στους μαθητές του, σύμφωνα με την επιθυμία του, η σορός του μεταφέρθηκε αμέσως με την συνοδεία ύμνων και προσευχών μεγάλου πλήθους λαού, για να ενταφιασθεί στην Μονή των Στροφάδων. Μερικά χρόνια αργότερα, μετά πολλές εμφανίσεις του αγίου στον ηγούμενο και στους αδελφούς της μονής, έγινε ανακομιδή του λειψάνου. Και, ω του θαύματος! Βρέθηκε τελείως άφθορο και ανέδιδε ευωδία ζωής αιωνίου. Τοποθέτησαν την σορό, ενδεδυμένη τα επισκοπικά του άμφια, στον νάρθηκα της εκκλησίας• κατόπιν, το 1717, μετά την καταστροφή της μονής από τους Τούρκους πειρατές, το τίμιο λείψανο μεταφέρθηκε στον καθεδρικό ναό της Ζακύνθου, όπου ευλαβικά το τιμούν όλοι οι κάτοικοι του νησιού. Με θαύματα, εμφανίσεις και πολλά σημεία, ο άγιος Διονύσιος δείχνει μέχρι τις ημέρες μας ότι παραμένει ζώσα παρουσία• τιμάται ως κύριος πολιούχος άγιος της Ζακύνθου.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Εκδόσεις ΙΝΔΙΚΤΟΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: mkka.blogspot.com)